

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΑΡΑΚΟΝΤΑ

(Από τὰ «Απομνημονεύματα» γνωστού Έλληνοσ αστυνομικού).

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

ΕΙΧΑΜΕ φτάσει κάποιο ἄρ' τὸ σπίτι τοῦ Ἀθηναίου τραπέζιτου. Ἐνὰ ἄρ' τὰ μεγαλύτερα καὶ τὰ ἀγαπώτερα μέγαρα τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ Ἀρχηγὸς ἔσπευε μπρῶς σ' αὐτὸ μερικὲς βόλτες, τὸ ἔξέτασε ἄρ' ὅλες τίς μερικὲς καὶ τέλος εἶπε :

— Ἄς σταθῆμε κάτω.

Ὁ δρόμος ἦταν ἔρημος.

Ἀραοὶ διαβάτες περνοῦσαν. Ἀντίκρου σπῆσι δὲν ἰσχυρὸ οὔτε κερνεῖο, οἷτε ἄλλο κέντρο γιὰ νὰ καθῆση κανεὶς.

Ὁ Ἀρχηγὸς ἀντελήφθη τὴ διασφραγία μου καὶ μοῦ εἶπε :

— Ἄν σὲ κορυφῆσει ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία καὶ θεὲς νὰ φύγης, φύγε. Δὲν σὲ κρατοῦ, δὲν θέλω ἄλλωστε νὰ σὲ κορυφῶσω. Δὲν εἶσαι εὐργανὸν τῆς Καταδίωξης, γιὰ νὰ ξεροσταλιάης στοὺς δρόμους καὶ συνεπῶς....

Τὸν δεικνύω ἀποτόμως :

— Φτάνει, φτάνει, Ἀρχηγέ μου, τοῦ εἶπα. Δὲν κορυφῶμαι, δὲν ἔνοοθ νὰ φύγω, δὲν γίνω βήμα ἀπὸ κοντὰ σου. Ὁ ἄρησῶ, ἔτσι στὰ καλά καθοδηγούμενα, μὴ μοὺ διαφύγῃ ἡ λύσις τῆς μυστηριώδους αὐτῆς ὑποθέσεως ; Ὅχι δᾶ.

Στῆ γωνία τοῦ δρόμου τρεῖς πολιτεὲς παρουσιάστηκαν ἔξαφνα, μᾶς κῆταξαν καλὰ καὶ προσκοιτήθηκαν πὸς μιλάμε μεταξὺ τους. Ἦσαν τρεῖς μυστικοὶ ἀστυνομικοὶ. Ὁ Ἀρχηγὸς τοὺς πλησίασε, τοὺς σύστησε πρὸς ἐμεῖν πὸ μακριά, ὥστε νὰ μὴ φαίνοντα καὶ ξαναγύρισε κοντὰ μου.

Εἶχε νυχτώσει πάλι γιὰ καλά.

Ὁ δρόμος δὲν φωτιζότανε καθόλου σχεδόν.

Ὁ Ἀρχηγὸς ἔβριξε γύρω του μὴ γρήγορη ματιά, κῆταξε μὲ προσοχὴ πρὸς τὸ μέγαρο τοῦ κ. Λυκούου καὶ μοῦ εἶπε :

— Ἄρ' τὴ στιγμή π' ἀνακατεύεται σ' αὐτὴ τὴ δουλειά, ὁ δράστης τῶν κλοπῶν τὸ ἔμαθε καὶ θὰ προφυλάγεται ἀσφαλῶς ὅσο μποροῦν.

Κῆταξα γύρω μου. Μέρους νὰ κρυφτοῦμε δὲν ἰσχυρὸ κανένα.

Ὁ Ἀρχηγὸς ἔκανε τὸ ἴδιον κ' ἔξαφνα μ' ἄρπαξε ἄρ' τὸ χέρι.

— Τὸ βροῦκα ! μοῦ εἶπε.

— Τί βροῦκες ;

— Τὸ ταμπούρι μας. Ἔλα μαζί μου.

Προχωρήσαμε μερικὰ βήματα καὶ σταθίσαμε κάτω ἀπὸ μιὰ πυκνὴ κλημὴ ἀκκαρία.

— Ἀνέβα πάνω, μοῦ εἶπε ὁ Ἀρχηγὸς, μὲ τόνο φωνῆς ποὺ δὲν ἔπαυε ἀντίληψη. Θεὲς νὰ σὲ βοηθῶ ;

— Μιλᾶς σοβαρῶς ; Θὰ μᾶς πάρουν γιὰ τρελλοὺς, ἂν μᾶς δοῦνε πάνω στὸ δέντρο.

— Ἀνέβα, διάβολε ! Ἀνέβα τώρα ποῖνα ἐρημιά γύρω ἡ... φύγε. Νὰ φύγῃς ; Δὲν εἶχε τέτοιο σκοπὸ. Ἀρπάξτε λοιπὸν ἄρ' τὰ πᾶν κλημὰ κλημὰ τῆς ἀκκαρίας καὶ σπάλωσα πάνω σ' αὐτὴ.

Ὁ Ἀρχηγὸς ἀνέβηκε κατῶνα μου μὲ σβελλὰτάδα νεαροῦ γαβρά.

Καθῆσθε καὶ οἱ δύο στὸ ἴδιον χειρτὸ κλαδί, ἔτσι ὥστε νὰχοῦμε ἀκριβῶς ἀντίκρου τοῦ μέγαρου τοῦ τραπέζιτου. Τὸ πράγμα μοῦ φαινόταν ὀπίσσω ἔξαιρετικὰ ἄσπιο καὶ χαμογελοῦσα. Ὁ Ἀρχηγὸς ἄνωξ δὲν πρόσεχε καθόλου σὲ μένα.

Ἐβγαλε γρήγορα-γρήγορα ἀπὸ τὴν τσέπη του μιὰ ψευταὴ γενειάδα, τὴ φόρεσε μὲ μεγάλη προσοχὴ, ἔβγαλε ὕστερα τὸ κολιάρου καὶ τὸ λαμμοδέτη του, τᾶχωσε στὴν τσέπη του καὶ διέπλωσε τὸ λαμὸ του μ' ἓνα σκούρο μεταξοτὸ σῆλα. Ἐνὰ ζευγάρι μεγάλα γυαλιὰ τῶν αἰσῶν στὰ μάτια.

Γνώρισα τοῦ μῶδου τῆς ρεμπουλιπλάκας του πρὸς τὰ πόδια κ' εἶχε γίνῃ μέσα σὲ λίγες στιγμὲς ἄλλος ἄνθρωπος.

— Τί ἐντύπωση σοὺ γίνω ; μὴ φόρεσε ὅταν τελείωσε τὴν ἀλλοκωπὴ τουαλέττα του.

— Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας, δευχομένου κλισίον ὀκονομικῆν περιόδου, τοῦ ἀπάντησα.

— Λαμπρὰ ! Καὶ τώρα τὰ μάτια στὸ δρόμου.

Πᾶραμε νὰ μιλήμε καὶ παρακλινοῦσαμε τὴν κλημὴ τοῦ δρόμου...

Ἐνας διαβάτης πέρασε... Ὑστερα ἄλλος.... Κατόπιν ἓνα ζευγάρι ἐρωτευμένων ποὺ ἦθε καὶ στάθηκε κάτω ἄρ' τὴν ἀκκαρία πὸν βροχοῦμαστε. Δὲν ἔμειναν. Κραποῦντοσαν ἄρ' τὸ χέρι καὶ κῆταζόντουσαν στὰ μάτια. Ἐξαφνα ὁ νέος κῆταξε ἔξω γρήγορα γύρω του καὶ τὴ φώλησε στὸ σπῆσι... Ἦταν ἓνα φῶλι διασφραγίας ποὺ μᾶς ἀνέβασε τὸ αἷμα στὸ κεφάλι, ἓνα φῶλι γεμάτο δίφρα.

— Νὰ πάθῃ ὁ διάβολος ! μούγχιωσε ὁ Ἀρχηγὸς ὅταν τὸ ζευγάρι ἀπομακρύνθηκε. Φοβήθηκα μήπως κολήθουν ὀσ πέρα, ἀρχίσουν τίς γλιτῆς καὶ μοῦ χάλασουν τὴ δουλειά... Μά... Δὲν τελείωσε τὴ φράση του, Σάπασε ἀποτόμως καὶ τὰ γατίσια μάτια του κῆταζόνταν στὸ βάθος τοῦ δρόμου.

Δὲν διακρίνονταν τίποτε μέσα στὸ σκοτάδι. Ἀκούγονταν ἄνωξ ἓνα βῆμα σιγανὸ, ἀργὸ, μετρημένον καὶ σὲ λίγο πρόβαλε ἓνας ἄνθρωπος μεσόκοπος κ' ἄρκετὰ καλά ντυμένος.

Ὁ Ἀρχηγὸς τὸν κῆταξε ὀπως κῆταξε τὸν γαβρά τὴν κόττα ποὺ ἔα ριχτὴ καὶ θ' ἄρπαξε σὲ λίγο.

Ἡ καρδιά μου χτυποῦσε... Εἶχα σιγανηθεῖ...

Ὁ ἀρκοπερατικὸς διαβάτης πέρασε μπρῶς στὸ σπίτι τοῦ τραπέζιτου καὶ συνέχισε τὸ δρόμου τὸν ἀργὰ καὶ βαρυστημένον.

— Αὐτὸς εἶνε ; ρώτησα σιγὰ τὸν Ἀρχηγό.

— Ἐΐχω, μούγχιωσε ὁ Ἀρχηγὸς. Ἀδύνατον νᾶνα αὐτὸς. Γελάτηκα.

— Ὅστε τὸν ἔξερεις τὸν κλέφτη ;

— Σοῦ εἶπα, δὲν τὸν ἔξερω....

.....!

.....τὸν μαρτυροῦμαι ὀνωξ.

Πέρασε μιῆ ὄρα ἀκόμα. Εἶχα ἀρχίσει νὰ μουδιάζω πάνω στὸ δέντρο. Οἱ διαβάτες περνοῦσαν ὀλο καὶ πὸ ἀραοὶ.

Ἐξαφνα ἀκούστηκε πάλι ἓνα βῆμα ἀργὸ κ' ἡ σιλουέττα ἓνὸς νέου ἀνδρός, ψηλοῦ καὶ κομψοῦ, διεγχαρη στὸ ἀντικρὸν τοῦ ζευθοδρόμου.

Ὁ Ἀρχηγὸς ροιθόησε σιγὰ, σημεῖον πὸς μῆριζότανε ελαφριά.

Εἶχε βγάλε τὰ γυαλιὰ ποὺ φοροῦσε καὶ κῆταξε τὸ νεὸ, σὴν μᾶθελε νὰ τὸν φάη μὲ τὰ μάτια.

Νευτίζοντας πὸς πρόκειτα πάλι γιὰ κάποιον τυχαῖο διαβάτη, παρακολοῦησθε τὸ νεὸ ἀδιάφορα, ὅταν ἔξαφνα τὸν εἶδα νὰ στέκεται ἀντίκρου στὴν πόρτα τοῦ μέγαρου τοῦ τραπέζιτου καὶ νὰ προχωρῇ πρὸς τὰ μαρμάρηνα σκαλοπατία.

Ἡ περιεργεία μου τώρα δὲν εἶχε ὄρα.

Ὁ νέος ἔβαλε τὸ ἓνα του πόδι πάνω στὸ πρῶτον σκαλοπατία κ' ἔσπινε. Πρὸσεξα καλὰ καὶ εἶδα ὅτι ἔδεσε τὸ κορδόνου τοῦ πατουισοῦ του.

Ὅσφ... Αὐτὸ ἦταν ὀλο ;... Τοιμωζοῦμαι νὰ πᾶ στὸν Ἀρχηγό πὸς μάτια χαίναμε τὴν ὄρα μας, μὴ δὲν πρόλαβα, γιατί ἄλλωστε τὸ χέρι του κ' ἔσφιξε τὸ δικὸ μου δυνατὰ, μέχρις ἔξωρθώσεως, γνέφυοντάς μου συγχρόνως νὰ ἠσυχάσω.

Δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω γιατί τὸν ἐνόδιεφε τόσῃ ἔνας ἄνθρωπος ποῦχε σταθεὶ κ' ἔδεσε τὸν πατουῖσά του. Ἐπειθὶ εἶχε σταθεὶ ἴσως μπρῶς στὴν πόρτα τοῦ μέγαρου τοῦ τραπέζιτου ;

Μὰ ἡ σκέψις μου αὐτὲς δὲν κρατήσαν πολὺ. Πρὸσεξα τώρα κ' ἐγὼ πὸς ὁ νέος ἐκείνος ἀργόσθε πάλι νὰ δέση τὸ κορδόνου τοῦ πατουισοῦ του. Εἶχαν περᾶσει ἔξω δευτεροῦλεττα ἄρ' τὴ στιγμή ποὺ στάθηκε κ' ἔκαμψε. Πέρασαν ἄλλα πέντε... Ἄλλα δέκα... δεκατένη... εἰκοσά... εικοσιτένη... μιὰ λεπτό... ἓνα λεπτό... δύο... τρία λεπτά... Ἐπὶ τέλος σπρωθήθηκε. Κῆταξε γύρω του, βεβαιώθηκε πὸς δὲν τὸν εἶδε κανένας, συνέχισε τὸ δρόμου του καὶ κῆταξε στὸ σκοτάδι.

— Αὐτὸς εἶνε ; ρώτησα σιγὰ τὸν Ἀρχηγό. Γιατὶ τὸν ἀφήρες νὰ φύγῃ ; Τί ἔκανε τόσην ὄρα κει πέρα ;

Ὁ Ἀρχηγὸς ἄνωξ δὲν μούδωσε ἀπάντησιν. Δάγκωνε τὴν ἄκρη τοῦ ἀντικρῆτος τοῦ καὶ σπινε φτόνανε.

(Ἀκαλοῦθε!)

Ὁ γέρο-ἀστυνομικὸς δὲν τὸν ἄφινε ἀπὸ τὰ μάτια του...